

много руски книги и поетически произведения, запозналъ се и съ Славейковитѣ народни пѣсни, но още не се наемалъ да пише свои стихове.

Следъ година и половина младиятъ момъкъ билъ заведенъ огъ баща си въ най-прочутото тогава училище въ Пловдивъ, дето учителствувалъ даскалъ Якимъ Груевъ, за да изучи при него турски езикъ. Груевъ билъ самоукъ, но добре познавалъ турски и арабски. Сами турцитѣ ценѣли познанията му по своя езикъ, почитали го и често се съветвали съ него. Понеже изучилъ повечето предмети, които се преподавали въ IV кл. въ Пловдивъ, Ив. Минчевъ се надѣвалъ да бжде приетъ въ V кл., но за негово огорчение билъ записанъ въ IV. И когато излѣзълъ отъ стаята на Груева, изказалъ предъ баща си мжката си отъ оценката на пловдивския учителъ. Баща му студено казалъ: „Ти си училъ всичко въ Сопотъ, ама, види се, не както трѣбва... Даскалъ Якимъ разбира по-добре отъ тебе, где трѣбва да бждешъ; не бжди многознаенъ... Па тукъ първото нѣщо за мене е да се изгъщишъ на гръцки и да се научишъ на турски, че едно тескере не можешъ да прочетешъ още... даскалъ и попъ нѣма да ставашъ, а търговецъ като баща си.“

Отъ предметитѣ, които се изучавали тогава въ IV кл., Вазовъ най-много обичалъ география и всеобща история, но по математика и турски не му вървѣло. Гръцки езикъ не обичалъ, но затова пъкъ бързо усвоилъ френски и самъ превелъ „Телемахъ“ на Фенелона. За пръвъ пжтъ се опиталъ да пише стихове, но безъ правиленъ размѣръ, защото още не билъ добре запознатъ съ стихотворството. Когато въ края на учебната година баща му дошълъ да го навести и да види успѣха му, узналъ съ мжка на